

इह च यथादितुल्यादिविरहाच्छ्रौत्यादिविशेषचिन्ता नास्ति । इदं च केचिदौपम्यप्रतिपादकस्येवादेर्लोप उदाहरन्ति । तदयुक्तम् । क्यङादेरपि तदर्थविहितत्वेनौपम्यप्रतिपादकत्वात् । ननु क्यङादिषु सम्यगौपम्यप्रतीतिर्नास्ति, प्रत्ययत्वेनैव स्वतन्त्रत्वाद् इवादिप्रयोगाभावाच्च, इति न वाच्यम् । कल्पवादावपि तथाप्रसङ्गात् । न च कल्पवादीनामिवादि-तुल्यतयौपम्यस्य वाचकत्वम्, क्यङादीनां तु द्योतकत्वम् । ईवादीनामपि वाचकत्वे निश्चयाभावात् । वाचकत्वे वा 'समुदितं पदं वाचकम्'

काङ्क्षतया क्यच्क्यङर्थे सादृश्येऽमेदान्वयासंभवेन सादृश्यहेतुत्वायोगाच्च । इह-चेति । श्रौतीत्यादिपदेनार्थपरिग्रहः । वस्तुतस्तु यथा तुल्यार्थविहितस्य वतेर्योगे आर्थात्वम्, तथात्रापि तुल्यार्थविहितक्यच्क्यङोर्योगे आर्थात्वम् । श्रुतिः शब्दस्तेन साक्षात्प्रतीयमाना श्रौती, तदितरा आर्थाति वदतश्चण्डीदासस्य मते सुतरामार्थात्वम् । वतेरितीवाद्युपलक्षणम् । कल्पवादेरित्यनुबन्धप्रकारसहितनिर्देशः । निश्चयाभावादिति । तथा चेवादेरव्ययतया उपमावाचकत्वमसिद्धं तत्तुल्यस्य कल्पादेः सुतरामेव तदसिद्धमिति भावः । ननु 'कमलमिव मुखम्' इत्यादाद्युप-मालक्षणाव्याप्तिभयेन इवादेरुपमावाचकत्वमवश्यमङ्गीकार्यमित्यभिप्रायेणाह—वाच-कत्वे वेति । इवादितुल्यत्वेन कल्पादेरुपमावाचकत्वाङ्गीकारे वेत्यर्थः । समु-

1. केचिदिति । काव्यप्रकाशकारादय इत्यर्थः । तथा चाहुः—'वादेर्लोपे समासे वा कर्माधारक्यञ्चि क्यङि' । कर्मकर्त्रोर्णुमुलि—' इति । तदयुक्तमित्यादि चण्डीदासमतम् ॥

2. अस्वतन्त्रत्वादिति । 'प्रकृतिप्रत्ययौ सहार्थं भूतः' इति दर्शनेन प्रत्ययानां स्वात-न्त्र्येणार्थबोधकत्वविरहादिति भावः ॥

3. कल्पवादाविति । अत्रेदं तत्त्वम्—'ईषदसमाप्तौ कल्पवन्दे इयदेशीयरः' इति सूत्र-विहितस्य कल्पप्रत्ययस्य 'विषकल्पं मनः—' इत्यादिसामानाधिकरण्येन निर्देशादीषदसमाप्ति-विशिष्टो धर्मा अर्थः । ईषदसमाप्तिश्च किञ्चिन्न्यूनसकलधर्मसंबन्धरूपोपमैव । एवं चेवादेर्लोप इति वक्तुं न युज्यते, तत्र धर्मलोप एवेति वक्तुमुचितत्वात् । आदिपदेन वतेः परिग्रहः ॥

4. इवादीनामिति । वैयाकरणनये औपम्यप्रतिपादकत्वेनेष्टानामिवादीनां वाचकत्वान-ङ्गीकारः । तथाहि—इवादीनां द्योतकत्वमेव, न वाचकत्वम् । निपातत्वादुपसर्गवत् । अत एव 'शैरुल्लैरिवोदीच्यानुद्धरिव्यन्तरसानिव' इत्यादाबुद्धादिपदसोऽस्त्रपटुशपरत्वेनोऽस्त्रसदृशैः शैरैरिति शरविशेषणतया तृतीयादिसंगतिः । वाचकत्वे तुल्यपदोत्तरं तृतीया न संगच्छते । उल्लाणामुद्धरणक्रियां प्रति करणत्वाभावाद् इवार्थसादृश्यान्वयित्वेन करणीभूतशरविशे-षणत्वविरहाच्चेति भूषणे स्पष्टम् ॥

5. वाचकत्व इति । आलंकारिकमत इत्यर्थः । अत्रेदमवधेयम्—उपसर्गाणां द्योतक-